

ABONNEMENT:

Men schrijft in te Tongeren bij J. COLLÉE, uitgever en eigenaar van dit blad. — Abonnementsprijs 6 fr. Alle toezendingen van geld, brieven en aankondigingen moeten franco gedaan worden aan den uitgever, Grootte Markt, 37-39, Tongeren.

DE POSTRIJDER DER PROVINCIE LIMBURG

AANKONDIGINGEN:

Reklamen, vonnissen en andere artikelen, vóór en binnen in het blad: 1 fr. den drukregel. 15 centiemen het nummer.

TONGEREN, 15 MAART 1919.

De personen die tot heden hun abonnement aan den POSTRIJDER voor het jaar 1919 nog niet betaald hebben, zijn verzocht om het bedrag ervan te doen toekomen, zoo niet al er hun door den briefdrager eene kwitantie aangeboden worden, met verhooring van 0,10 ct. voor de kosten van inbauring.

Z.D.H. Mgr. LAMINNE.

Dinsdag aans. 25 Maart, zal, in de Kathedraal te Luik, de Bisschoppelijke wijding plaats hebben van onze gevierden stadsgenoote M^r. Jacques Laminne. Deze heugelijke gebeurtenis zal het hart van alle Tongerenen met vreugde en rechtmatige fierheid vervullen. Immers al is de Hoogerwaarde Heer Laminne te Aertshot geboren, waar zijn vader M. Louis Laminne, in 1863, het ambt van postmeester bekleedde, hij is toch kind van Tongeren, geproten uit eene oude Tongersche familie die reeds algemeen achtung geniet.

Den 3 September 1774, werd de heer Mathieu Joseph Laminne, afkomstig van St-Georges, geheet aan de muziekkapel der oude Collegiale Kerk van Tongeren. Tijdens de Franse Revolutie maakte hij zich buitengewoon bravenstellig en, dank aan zijne tusschenkomst, werden, in 1797, verscheidene goederen der leeraren Kanunniken aan hunne eigenaars bezouden. Na de herstelling van den eeredienst in het afsterven van priester Moumal, die om zijn rijkdom schat uit Hamburg terugbracht, bond de jonge Jacques-François Laminne de afgevoerde bezittingen voor onze Hoofdkerk zoolie nu nog blijkt uit zijne nauwkeurige inventarissen.

Met de grootste bereidwilligheid, stelde hij zijn muzikaal talent ten dienste der O. L. V. erk tot dat, in 1848, zijn zoon, de gekende oorkonstenaar, M. Emiel Laminne, als kapelleester werd aangesteld. Den 19 Mei 1863, bij gelegenheid van 't Gouden Bruijloftfeest zijner ouders, componeerde hij eene zijner schoonste zinnen; eene andere werd uitgevoerd in 1886, bij gelegenheid van de eerste mis van zijn dierbaar pleegkind, thans M^r. Laminne. Wie de avertergelyke Kroningsfeesten van St Oogst 890 heeft bijgehouden, herinnert zich nog met ontroering de uitvoering der prachtige Kantaat ter eere O. L. Vrouw van Tongeren, 't laatste meesterstuk van Emiel Laminne, 't zelfde jaar overleden.

De familie Laminne van Tongeren telde drie roeders geestelijken waaronder de Z. E. Heer Kanunnik Hyacinthe Laminne, de zoonverdienstolste directeur van 't College van Beeringen, lichter van 't Genootschap van St-Josef of 't Werk des Priesterschap.

Onder leiding van dien heiligen priester, begon de jonge Jacques Laminne zijne studies en onderscheidde zich weldra door zijn buitengewoon gebruggen, zijn flink verstand, zijne behaagde opvatting.

Over na de jongste, stond de beaigade student immer aan de spits zijner klas zodat hij uitmuntte boven al zijne medeleerlingen en een schitterend uitlagen behaalde. Pas in zijn zestiende jaar getreden, volstondde hij zijne amatoria en begon de studie der wijsgeerij aan 't Seminarie van St-Truiden. Vardaar werd hij weldra naar Rome gezonden om de luizien der Wijsbegeerte en Godgeleerdheid aan de wereldberoemde Gregoriaansche Hoogeschool af te leggen. Met de grootste onderscheiding werd hij aldaar tot doctor in Wijsgeerte en Godgeleerdheid uitgeroepen. Na zijne studie te Rome voltrokken te hebben werd de Z. E. H. Jacques Laminne, in 1886, jaar zijner priesterwijding, alsdan slechts wees en twintig jaren en half oud, aangewezen op hoogere studie van wetenschappen te Leuven voort te zetten. In Juli 1887, voltrok hij met de allergruotste onderscheiding het state examen der kandidatuur in wetenschappen en mathesis.

In September van 't zelfde jaar werd de sngdige priester door Z. D. H. M^r. Doutreloux tot leeraar der Wijsbegeerte genoemd aan 't seminarie van St-Truiden en, met Paschen 1893, tot directeur bevorderd van dit voornaam onderwijsinsticht dat toen, met zoveel luister, het twaalfde eeuwfeest van St- rudo herkecht.

De honderden studenten die den Z. E. Heer Laminne 't zij als professor 't zij als directeur hebben kunnen waarderden, weten te getuigen van den invloed dien hij uitoefende en van 't aatzig dat hij inboezemde, geenszins op vrees naar op diepen eerbied gesteund. Iedereen geveelde de superioriteit van zijn verstand, de raderderheid van zijn karakter, de sterkte van zijn wilskracht. Iedereen bewonderde zijne ziele werkzaamheid, zijne nauwgezette regelmatigheid b. v. bij de dageliejkse meditatie-oefeningen der studenten, die hij geen enkel dag verwaarloosde en aan dewelke hij ziele bijz. noere zorg wijdde.

'Neoit heeft 't Seminarie van St-Truiden zulk een bloei en vooruitgang gekend als onder zijn bekwam en zijn bestuur.

Ook was 't tot spijt van de lezers en studenten dat de Z. E. H. Kanunnik Laminne, in 1904, door H. D. H. de Bisschoppen van België, geroepen werd voor den leeraarsstoel der Dogma aan de Hoogerleeraar van Leuven. Aldaar mogt hij de Hoogerleeraar weldra uit te munten en verkreeg een gezag dat allen hem mochten benijden. Veelvuldig zijn de werken over theologische, wijsbegeerte en godgeleerdheid die hij toenmaals uitgaf, zelfs in de publicaties der Koninklijke Academie van België. Werkdadig ondersteunde hij tevens de apologetische kringen « Geloof en Wetenschap » en « Taal en Kennis ». Voorzeker kon men weinig geleerden aantreffen met zulke veelzijdige ontwikkeling als Hoogerleeraar Laminne.

De liefde tot de schoone kunsten is hem als 't ware ingeboren. Het muzikaal gevoel is een erfelijk goed in zijne familie en hij weet aan die familieoverleveringen eer te doen. Zoo zag men hem te St-Truiden met meesterlijk brio 't orkest in de « Brasserie der Preston » bestieren in de fijnste beoefening der kunst, de lichaams oefeningen en 't bezadigd sport vinden ook bij hem een waren voorstander want hij weet alle ontwikkelende der jeugdige krachten op prijs te stellen.

Onze uitstekende stadsgenoote heeft ook met ons den schrikkelijken nacht van 18-19 Oogst 1914 megeleed. Na de vreeselijke schieting wilde hij zijne oude, ziekelijke tante Mej. Philippine Laminne, die alleen woonde, gaan verzoeken, doch gekomen voor « De Roze marjijn », kreeg hij van de Duitse soldaten zulken geweldigen stoot dat zijn hoofd ter aarde viel en hij jlijngs het huis van zijn zwager, M. Rubens, moest terug vluchten. Daarna werd hij uitgedreven langs den Bilserschen steenweg en bracht de eerste nacht door op de pastorie van Werm. Zes dagen later werd de Leuvense Hoogeschool vernield door de Duitse barbaren.

In de moeilijkste omstandigheden welke ons Bisdomeel ooit beleefde heeft, na achtereenvolgens zijne twee grootvicarissen, Mgr. Schoonmeesters en Mgr. Herzet veroren te hebben, nam Z. D. H. Mgr. Rutten 't besluit aan hoogleeraar Laminne d. gewichtige functies van grootvicaris toe te vertrouwen. Nooit had onze wijze kerk voorgedane keus kunnen doen.

Kanunnik Grootvicaris Laminne won zoodanig op vier jaren tijd de achtung, het vertrouwen en de liefde van alle geestelijken en geloovigen van het Bisdomeel dat Z. D. H. Mgr. Rutten hem als hulpbisschop aanvroeg. Zijne Heiligheid de Paus Benedictus XV willedig dit verlangden in een verhoef Mgr. Laminne tot de bisschoppelijke waardigheid. Den 6 November 11, vijf dagen voor den wapenstilstand, bracht onze benedigde Bisschop dit nieuws aan de geestelijken en geloovigen van zijn Bisdomeel, verzekerde zijde hij, dat het beantwoordt aan hunne innigste verlangens.

Als Tongerenen hebben wij bijzondere reden om ons lians te verblijden bij de plechtigheid der bisschoppelijke wijding van onze hoogachten stadsgenoote. Wij bedanken O. L. Vrouw van Tongeren « Oorzaak onzer Blijdschap ». Wij bedanken onze heilige bisschoppen van Tongeren-Maestricht-Luik, hier in de eerste kathedraal van ons bisdomeel, bakermat van het christen geloof in onze streken.

Wij vergeten niet dat Mgr. Laminne, gedurende meer dan 30 jaren, het mirakuleus beeld van O. L. Vrouw van Tongeren heeft helpen dragen in onze liederlijke procesies en omgelingen, langen tijd aan de zijde van zijn om Kanunnik Laminne. Hij moge weldra nog de eerste plechtige procesie voorzitten in 't thans bevrijde Tongeren.

Op dien blijden, dien lang verachten dag, zullen de Tongerenen allen op hun post zijn om, den Tongerschen Bisschop begeleidend, Maria's beeld nogmaals op hunne schouders te dragen, naar te midden der wauvende palmtakken, door de versierde straten der stad in triomf rond te dragen, en haar uit te roepen, eens te meer, de « OORZAAK ONZER Blijdschap ».

Handelaars! Nijveraars!

Wanneer wij een nieuwe hoosveelheid waren hebt aangeschaft of gemaakt, is het geraden daar richtbaardheid aan te geven. Bijzondere in deze oogenblikken hebben aangekondigde waren veel atrek. REKLAME, is een middel om zijne zaken te doen bloeien en merklijk uit te breiden. REKLAME, om vaarlijk winstgevend te zijn moet gedaan worden in verspreide bladen die de publiciteitsdienst aan vorderende voorwaarden doen. De advertenties in « DE POSTRIJDER » geplaatst verenigen beide vereischte hoedanigheden.

Ons blad is zoodaer voor den oorlog overal door al de klassen der bevolking gelezen, en tevens is het ANNONCENTARIE GEENSZINS OVERDREVEN.

Lit zeer vertrouwbaare bron vernemen wij dat de voordeligheden onzer aanboren iemand de oogen uitstak. Bedoelde parsoon beoerde o. a. dat wij hietoe verplicht zijn, aangezien ons blad niet zoodaer verspreid en gelezen is dan zeker ander. Onzen lezers bewijzen dat dit gezegd onwaar is, ware overbodig.

Een ider weet dat « DE POSTRIJDER » niet alleen te Tongeren en omstreken maar in gansche Limburg en bij de Vlamingen der provincie Luik, in alle kringen der maatschappij thuis behoort.

Voor den oorlog verscheen ons blad in acht bladwijzen groot formaat. Degelike artikelen over alle huidige politieke punten, sociale en andere behangen, nieuwstijdingen van binnen en buitenland, bevredigde de moeilijkste lezers. Vardaar de groote bijval die « DE POSTRIJDER » sedert drie en zestig jaar geniet. Ook veroverden ons de voornaamste handelsnijverheids en financiële inrichtingen van België ons hinnen en ondien dienst.

lige briefwisselaars, na al onze abbonenten en lezers voor het steeds toenemend vertrouwen dat zij in ons stellen.

DE REDACTIE.

Onderwijzersbelangen.

Het middencomiteit van den Christen Onderwijzersbond in België zal nogmaals vergaderen te Brussel, lokaal « Patria » op Zondag 6 April a. s.

DAGORDE:

- 1. Duurtotaalag. a) Toeslag zonder onderscheid van jaarwede b) Toeslagen, reeds verleend door provincie en gemeenten niet of te houden. c) Terugwerkende kracht op 1 October 1915 (zie Staatsblad 16-1-19). d) De 13 maand (idem). 2. Wijziging aan de schoolwet om deze in overeenstemming te brengen met den duren tijd en de waardigheid van 't onderwijzersambt. 3. Wet op de pensioenen. 4. Klas van weduwen en weezen. 5. Verschillende.

De gemeentelijke voorzitters en de leden der kringen zijn verzocht dadelijk aan den Gouwvoorzitter de veranderingen te doen kennen, die zij wenschen aan de Schoolwet te zien te brengen. Denkelijk zal er onder het Paaschverlof te Hasselt eene algemeene vergadering der Christen onderwijzers van Limburg belegd worden om de aangekondigde schoolwet te bespreken. Zulks zal afhangen of het treinverkeer dan zoo geregeld zal zijn, dat alle onderwijzers uit Limburg kunnen aanwezig zijn.

De provinciale Voorzitter.

GER. VAN WINKEL.

Gott straffe England!

« Nach Paris! » « Deutschland über alles! » « Gott mit uns! » « Gott straffe England! » Met deze en eenige andere formulen hebben de Duitschers den oorlog geleid: den « frischen, vroolijken oorlog », die moest duren zoolang er een man of een paard zou rechtstaan. In der waarheid is het zoover niet gekomen, want op 't laatste oogenblik vonden de bochen eene andere lenge uit: « Kamerad! »

Al de oorzokredten, die ons nu doen glimlachen, waren een soort van groot geworden in vervanging van « Athien! » dat te veel naar het Fransch rook.

Door plakkaaten in de magazijnen opgehangen, werden de koop rs aanzocht den handiksem van den ouden Gott over het sneode Athien te roepen.

De oude gebilde Herr Professor, de Groelchens groet in elkaander met den vloek tegen England op de lippen.

Er waren ook « ersatzigaren » in 't handje: « Gott straffe England » « Marmelade met: « Nach Paris! ». Alles op dezelfde saus vervaardigd.

Maar weldra moesten zij van toon veranderen. Wij waren in Juli 1918. Eerzige gekonigize Luikenaars vonden er behagen in aan onze bochen de schoone dagen van weleer te herinneren. Er zijde, hoogegeplaatse teutoonsche ambtenaars en Herr Obersten of opperste postontvangers ontvingen menig groet, indrukwekkende omslagen, die een eenvoudig stukje papier behelsden, waar-op door een welluidende hand en in prachtig geschrift te lezen stond: « Nach Paris! » « Gott straffe England! » « Gott mit uns! »

Misschien ook wel bezit de held van Amerongen een paar pantoffels of eene slaapmut waar-op geborduurd staat: « Gott straffe England! »

EEN PRAATJE

Lezer, ik kom weer eens wat met u kazelzen over het een en het ander. Wij hebben immers nog altijd wonderde tijden en er valt zoveel van alles te bespreken dat men nooit uitgeklapt is. Het groote nieuws is dat alles flit begint af te slaan. Ik heb zo eens hier en daar aan de vitrienen gaan zien, en ik was ten eerste verwarder daar zooveel zaken te bemerken die sedert ruim drie jaren verdwenen waren. Dit geldt bijzonder voor de specerijwinkels: men vindt er weer van alles: kullie, rijt, ingemaakte visje, tabak, sigaren, zeep en zelfs sedert eenige dagen de voorvaderlike vetkarskens! Dat begint er zowat op te trekken, bijzonder daar dat alles wat betrekking is.

Een feit dat wij niet onopgemerkt mogen laten voorbijgaan is dat er sedert eenen marktdag of drie aardappelen te koop gesteld werden. Den eersten keer dat een boer met de teergeleide knollen verscheen vroeg onze vriend Jan hem naar zijn naam: de landbouwer wilde hem maar niet zoo gereedelijk zeggen want men vreesd nog altijd verboden vruchten te plukken, maar toen hij zag dat hij niet met Pruis of poitbedeende te doen had, lachte hij hartelijk bezonder daar onze stalsgenoot hem toeriep: « U moest men oecorenen, jongen »! Ziet gij dat berinnert ons aan ons gesukel tijdens de oorlogsjaren om luk mal patatten in te smokkelen: wat moest men al niet uinvinden om de Dursche gendarmen te verschalken en aan eten te komen! Maar die nare droom is voorbij! H-jaas! Alles is niet zoo rooskleurig! Ons aar horrelke zal een dzer dagen hoogst waarschi lij plechtig begraven worden. Dat is geer verbijdeed nieuws, immers wij waren zeker t geer drankmisbruik, maar als men alles moet afschaffen waarvan misbruik gemaakt wordt, dan zal er niest veel meer overblijven! Daarenboven die industrie gaat verdwijnen en menige ambachtsman of beambte zal zonder betrekking geraken.

van 1839 herzien en we zullen geduldig afwachten wat daar van komen zal.

Het ware te wenschen dat die zaken alras geregeld werden en ook dat het weder wat beter werd, want daarin licht de oorzaak dat de verraderlike grip-zoovele slachtoffers maakt; men heeft nu in het « Institut Pasteur » te Parijs proefn-mingen gedaan om een serum aan te wenden tegen de plaag, men kent er reer toe het resultaat nog niet van. Hij die er toe zou komen zou niets uit te vinden zou een onschatbaren dienst bewijzen aan het gansche mensdom!

En daarmede ben ik wederom uitgepraat voor vandag: schone historische mogentrouws niet lang duren en die te lang habbel doet zijne toehoorders gapen of gebel inslappen. Zoover hopen wij het nog niet gebraht te hebben, maar wij durven toch niet langer misbruik maken van de welwillendheid onzer achtbaare lezers en lieve lezeressen en roepen hun een hartelijk « tot weerziens » toe.

DE STRAF.

Zij keerden weder naar hun land Maar zongen niet bij iedere schrede. Zij praekten slecht een vrucht van schand In plaats van zeg lau ren mele, Die schande was hun oorlogsbuit, Zij mochten dreigend, vlo-ken luid, En 't kink als 't naar 'g krak van raven. Zij lachten ginds bij moord en brand, Nu weenen zij in eigen land. Zij leege wiegen, volle graven.

Neen, 't recht buigt niet voor macht ter neer: Gij wildet volken onderdrukken, Maar op 't glanzend schild der eer Sprong 't deutsche reuzenwaard aan stukken. Gij hebt geroofd, gebrand, gemoord, Uw straf begint, duurt eeuwig voort, Zie schimmen rijzen, volk van slaven, Zie bloese schimmen 't allen kant, 't wrekend wijzen in uw laad. Op leege wiegen, volle graven.

Gemengde berichten.

Leuven. « Nieuw zaarten die roodzie! » — Verleden week, wanneer elken in vreugde was ter gelegenheid van het bezoek des Konings, kwam een Gougeles de straat tegen in de Thuischstraat, waarmee hij ongen tijd geloden nu te had genad. Men had alsdan den geuoloden broeder in een herberg aan de deur gezet. Nu wilde hij wel zijne weerwank nemen en begijn zijn tegenstander, te stampen. Een Belgische soldaat, naar partij voor den laatste, die al eenige jaren teele en deel aan den krijp van Massala ver-taan dat hij moest ophouden dien man te mishandelen.

Niet tevreden over de bemoeijing, trok de Gougeles zijn revolver en vurde drie maal in de richting van den soldaat. Deze kreeg een kogel door de hand. De soldaat werd in eene apothek vermaakt en de Gougeles de dios ingestopt ter beschikking van den procureur des Konings.

Havas-Rater geeft daarover volgend relaas: — Het gerucht deed de ronde, dat de Koning in den loop van zijn bezoek aan Leuven, 't voorwerp is geweest van een aanslag.

De gerucht, dat van allen grond is onthoort. De menige maakde eke hrag op de gaspallen om den Vor te zien voorbijrijen. Zij wieren bedrongen door een regiment grenadiers op politieke ambten. Op een gegeven oogenblik wilde een Gougeles de straat dweers en, ondanks het verbot dat hem werd gedaan. Een grenadier en een politieer met geweren zoch om hem te hebben. De kogel trok zijn revolver uit 'n zak en vurde op den grenadier, die een kogel in den pos kreeg. De politieer agent op zijne hant wilde den Gougeles bedwingen, maar werd door een kogel in de schouler getroffen. De zwarte werd door andere soldaten ontpand. Hij werd opgesloten. Beide gekwetsten werden in 't ga-thuis opgenomen.

Ook krijgsgevangenen geweest. Onze duiven terug uit Duitsland — Onze duiven, die door de Duitschers opgevat werden en terug-komen zijn, werden onder dak gebracht te Antwerpen in een groot huchig gebouw van 30 meter lengte, 12 meter breedte. Zij zijn er opgesloten in 200 koozen. Vier toegewijde, deskundige mannen verzorgen de lieve diertjes.

Een groot aantal duiven vlijden aan oogkwalen, voortkomen te van snavel een teog-brant tijdens de woelingen. Maar, in het algemeen, hebben de sterke duiven hun lotgeel vedragen en bevinden zich in een betrekkelijk bevredigende toestand.

De terugkerende duiven behooren vooral tot het vak 20 tot 30 km wijl, waarvan het middelste over de lijn Halle-Erlingen Doornik loopt. Tot op heden mer ten 250 duiven terugbezorgd, er bijeen terug 300. Het werk kan slechts traag vorderen wegens het overgrote aantal verschildende ringenmodellen — ruim 3000! — en wegens de onvolledigheid der inlichtingen verstrekt door de hofaefbers.

De dienstige verpleegster. Twee Duitschers ontbreken in weder aupt-houden. — Zvenvoren door een krijgsgevangenen worden nog verzorgd in het hospital te Schaarbeek. Zondag stelde men vast dat er twee, Muller en Hase, die vlucht genomen hadden. Een ziekenverpleegster had de vlucht voerbereid en insgelijks h 't hanzepal gekend. Het driedriel werd te Schaarbeek bij Diest aangevonden. De ziekenverpleegster verklaarde dat zij zich naar 't schiedland was begaven, om er harr van Bolow op te zoeken, die gedurende den oorlog haar minnaar was. Zij werd ter beschikking van het gerecht gesteld en de twee Duitschers terug opgebracht naar Schaarbeek.

De wet op de huishuren te geseind.

Ziehier de voornaamste inhoud van deze wet door de Kamer geseind: 1) Die niets heet behoef niet te betalen; de huur mag dan als oorlogsschade aangegeven worden: 2) Hij die een huis gehuurd heeft voor den 1 Augustus 1914, b. huist slechts de helft te betalen: 3) Hij die een huis gehuurd heeft tijdens den oorlog, moet volledig betalen, indien den eigenaar bewegen kan, dat hij er toe bekwaam is. — 1) In de steden van meer dan 100,000 inwoners, moet alle huishuur van 600 fr. en min 's jaars, kwijgeschouden worden. 2) In alle gemeenten van 50,000 tot 100,000 inwoners alle huishuur van 400 fr. en min 's jaars. 3) In alle gemeenten van 25,000 tot 50,000 inwoners: alle huishuur van 300 fr. en min 's jaars. 4) In alle gemeenten van 10,000 tot 25,000 inwoners: alle huishuur van 250 fr. en min 's jaars. 5) In alle gemeenten van 1000 tot 10,000 inwoners: alle huishuur van 200 fr. en min 's jaars. 6) In alle gemeenten van min den 1000 zielen: alle huishuur van 150 fr. en min 's jaars; Alleenlijk de eigenaar of verhuurder mag het bewijs leveren dat de huurder te betalen kon. Over dezelfde voorwaarden en beperking worit geheel de huishuur kwijgeschouden: 1) Indien de huurder gesuicideerd is in den oorlog. 2) Indien hij in het leger ge-lid is of hi, kriegsgevangens ge-maakt of ge-lid raert werd. 3) Indien hij gevangens is genomen.

Bergueau. Een honderdjarige die het goed steld. — Te Bergueau, in het arrondissement van Atter, woont Mevrouw Rosalie Battut, 103 jaar oud. Zij schijnt er nam ijk 80 jaar hiet geen gebreken en bestuurd ook haar huishouden. Wat haar het ergst voorkomt is het stijgen van de prijzen der levensmiddelen. — In mijn jongen tijd zegg zij, betaalde men 0,25 fr. voor een kilo boter, 0,10 fr. voor een kilo vleesch en 0,05 fr. voor een ei.

Mechelen. S'chtende ontdekking. — In de door de Duit schers agetal in papieren in de stude te St-Kathelijne Naver, heeft men in eender verduisterde koozen, de meting ontdekt dat, in den 19 7e, langs die stati allen 3 miljoen kg. aan papieren naar verschildde steden in Duitsland werd verzonden. Dit bewijs ge-moeg hooft de Duitse te « warfvolle Zentrale » om de Belgische belangen te zorgt.

Auto Ambulancen. Tijdens den oorlog is er ook menig gemerkt van de auto-ambulancen die door hunne sneede verplaatsharnde die door hunne waren bij het verzorgen der gekwetsen en. In de « Temp » lezen wij zins die oerzende dagen, ophef vltiglein va is sylee-Maerzese proeven genom in zij met n e n, gelaten geveerde vte-gende-am bulance » n. e. een vliegtuig dat een radio-telegrafische uarnning vervoert. De Fraansen noemen nuone metwe vting: aëronaut, waarvan de naam metwe deens is ongluk wster: inlicht en raouge-gestor buip aan gekwetsten te brengen. Nemi-rofki en Hlomat zijn de mannen die de vliegende ambulance e. hebbu uitge-lact. Het vliegtuig vervoert chirurgisch materiaal, in- struimenten voor op ranns, stralende-machines, verbintmiddelen, een vliegtuig-apparaat van een p-rsonneel uit drie man in de stude van wie een de chirurg is, dat totale gewicht is 100 kilogram. Men stelt zich de vliegende ambulance in vee-estijd te gebreken bij catastrofen als vooerwongelucken, ontploffingen, enz. op afgelegen plaatsen. Een voorval verwacht men, dat het chirurgische vliegtuig in de koloniën groote diensten zal bewijzen.

Belgische gedenkplaat. De Belgische vluchtelingen van Reading (Engeland) hebben aan den vooravond van hun vertrek, aan de gemeente Reading, als bewijs van erkentelijkheid voor de gederende de o-f-logeraren g-noten gastvrijheid, een fraaie gedenkplaat aangeboden, die voorloopt in de Town Hall, aan den ingang van de Art Gallery en van de Public Library zal worden geplaatst in afwachting dat de nieuw opgeworpen gemeentelijke gebouwen zullen klaar komen, waari dan de plaat een afgeveerde plaats zal krijgen.

Van al de door de Belgen aan Eng-land geschenken gedenkmissen, is deze plaat, ontworpen door dr. Allays mit Antwerpen, wellicht de meest karakteristieke, zegt de « Reading Observer ».

't Middel van 't ooneel van den wed. dr. G. J. G. To the Borough of Reading, graciously presented by the Belgian Refugees, 1914-1918. Het link r gedeelte is voor een Vlaanderen, het rechter voor een Franschen teks voorbehoud-n. De wapenen van België en de emblem-n van Vlaanderen en Wallonie b kronen de drie opschriften.

Bilan rijk wetsvoerp. Schiedrijgeling belist voor genis aan broodwinning. — De heer Michiels, verslaggever van de wetsvoersellen betreffende de oorlogsschade, heeft Wanslag in de Kamer een zeer belangrijke mededeeling gedaan. Hij heeft te ainstaan de oorlogsschade, aangekondigd van een wetsvoerp, strekkende om de schade te vergoeden g-eleerd door al de perso-nen die ten gevolge van den oorlog, hunne broodwinning verloren hebben.

Dat is maar blijk oak. Wij vermelden dat de Staat wel zal doen terug betalen door Duitsland, al wat deinstellingen aan « op » tot onderstaand aan werklieden verstrekt.

Mar wie heeft er het meest geleden? Zij die niet kon d-n of mochten sta- d-pon en w'r broodwinning jarn hiet sta- d-pon. Met spanning wachten die naar de beoor-dingen van het aangekondigde wetsvoerstel.